

Svar til Frede Hansen fra Morten Kuni

– jf. <http://gtu.dk/PK117-6-7-8.pdf>

Fredes indlæg i P&K nr. 117 indeholder en masse relevante tanker, og jeg synes, at Frede, gør et fint stykke arbejde. Til gengæld mener jeg ikke, at det ene skal udelukke det andet. Jørgen når ganske enkelt nogle mennesker, som Frede ikke når, nemlig dem som ikke søger information om Afrika, og som ikke kommer på gallerier.

Overfladisk? Ja – deri adskiller Jørgens kommunikation med hans kunder sig ikke fra Fredes kommunikation med sine. Det er uundgåeligt overfladisk, for “Afrika er en anden planet” (*citaf undertegnede – ha ha*), så hvordan kan det blive andet end overfladisk – selv hvis Jørgen og Frede havde mere tid med kunderne, ville det stadig være overfladisk.

Økonomisk set er handelen på markeder mm. i småtingsafdelingen for GtU, og selv om det drejer sig om meget få producenter, så gør det klart en forskel for disse, om GtU forhandler deres varer eller ej. Jeg ved det, for jeg har leveret en betragtelig del af varerne til dette salg, og jeg kender mine leverandører. For dem betyder det meget.

Jeg kan tilføje, at jeg ikke er part i denne sag, da jeg er i gang med at lukke mit firma (KUNI), og næppe kommer til at levere andet end ord til GtU i fremtiden.

I den store sammenhæng er det uden betydning hvad Jørgen sælger, og jeg har også svært ved at se, at Fredes har den store virkning. Hvad de til gengæld begge gør, er at udbrede lidt overfladisk viden om Afrika, afrikanere og afrikanske forhold, og det kan såmænd godt flytte noget – sammen med andres indsats (foreninger, enkeltpersoner, firmaer osv.) hjælpe med at skabe et billede af Afrika som er mere sammensat og nuanceret.

At det skulle være forkert at Jørgen (til dels) med de varer han sælger, skulle bidrage til et billede af at afrikanere er uuddannede og fattige, kan vel

ikke være nogen stor synd, da det i hovedsagen er sandheden.

Det der sker ude på gaden, når Jørgen står med sit bord og sine kamelmavebøtter osv., er, at folk får en historie og en genstand, og genstanden vil minde denne person om, hvad vedkommende og Jørgen snakkede om, så selv om det er en overfladisk snak, så sætter den sig spor pga. “genstanden” og ikke mindst pga. det personlige – det at snakke med en person i levende live, og ikke en som taler til én via en Tv-skærm.

Jeg tror, at en samtale med Jørgen på et eller andet marked gør større indtryk på “kunden”, end utallige TV-udsendelser gør, og bidrager til en mere nærværende oplevelse af Afrika. Det gælder formentlig også Fredes samtaler.

Start en fabrik i Niger, som laver plastikskåle! Industrialisér Niger! Ja ja; men så må man i det store hele importere arbejdskraften, bortset fra fejemanden; for i Niger, hvor kamelmavebøtterne kommer fra, er det et lille mindretal, som har en uddannelse, faktisk er det et mindretal som reelt er litterære, hvilket er min påstand, uanset statistikker måske måtte vise noget andet; men de viser kun, hvem der har været tilmeldt skole, ikke hvor mange der har lært at læse og skrive, så de kan bruge det til noget.

Og her er vi så igen fremme ved det punkt, som jeg altid ender ved: “Uddannelse til afrikanere på alle niveauer.” – Hvis Afrika og afrikanere skal indgå i den globale verden på lige fod med alle andre, og i øvrigt kunne skabe det liv, de ønsker (indtil de har prøvet det ...?) Og her vil jeg tilføje: “Uddannelse til alle mennesker i verden.”

Og hvis I, Jørgen (du er enig, det ved jeg) og Frede, er enige i dette, så gør en indsats i det daglige til at bibringe andre mennesker den forståelse/opfattelse!

– Måske kan det gøre en forskel, på gaden og i galleriet, når ringene spreder sig i vandet.